Lietas arhīva Nr. C-0635-19/20
ECLI:LV:VRT:2019:0821.C71239518.2.S

Lieta Nr.C71239518
Madona, 2019.gada 21.augusts

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Vidzemes rajona tiesa šādā sastāvā
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese G.Rezgoriņa
ar sekretāri A.Bērziņu,
2019.gada 7.augustā, Madonā, Avotu ielā 8, atklātā tiesas sēdē izskatīja sabiedrības ar ierobežotu atbildību "LIELVĀRDES REMTE" prasību par parāda piedziņu no /pers. B/ un
noskaidroja:

2018.gada 27.augustā Vidzemes rajona tiesā saņemts SIA "Lielvārdes Remte" prasības pieteikums. Tajā paskaidrots, ka 2009.gada 19.jūnijā tika reģistrētas /pers. B/ īpašuma tiesības uz ½ no dzīvokļa īpašuma Nr. 24, kas atrodas /adrese/.

Atbilsoši 2003. gada 1. jūlija līgumam starp Lielvārdes pilsētas ar lauku teritoriju domi prasītājs veic Lielvārdes pašvaldības īpašumā un lietošanā esošo dzīvojamo māju apsaimniekošanu.

Pamatojoties uz līgumiem, kas noslēgti starp prasītāju un Lielvārdes novada pašvaldību, prasītājs veica un joprojām veic dzīvojamās mājas /adrese/ pārvaldīšanu un apsaimniekošanu. Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6. panta 2. daļas 1. punkta b) apakšpunktam siltumenerģijas piegāde ir obligāti veicama pārvaldīšanas darbība.

Atbildētāja nenoslēdza Dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un pārvaldīšanas līgumu, taču viņas saistība norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem pastāv uz likuma pamata.

Laika posmā no 2009. gada maija līdz nekustamā īpašuma atsavināšanai 2013. gadā (pēdējais rēķins izrakstīts par 2013. gada martu) maksa par apkuri un apsaimniekošanu atbildētājai ir tikusi aprēķināta par kopējo summu EUR 907,61 apmērā.

2018. gada 9. aprīlī atbildētājai tika nosūtīta vēstule, aicinot veikt parāda samaksu. Saskaņā ar atbildētājas 26.04.2018. atbildi, līdz mantošanas tiesību iegūšanai un līdz šī dzīvokļa pārdošanai, to kopumā ir lietojusi tikai /pers. D/. Lai gan šo informāciju ir apstiprinājusi arī /pers. D/, uzrādot maksājuma dokumentus ar precīzu maksājuma mērķi - samaksa par visiem nekustamajā īpašumā saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, ½ no apsaimniekošanas maksas un ½ no aprēķinātās maksas par apkuri, prasītāja rīcībā nav informācijas par to, ka atbildētājai būtu bijusi liegta piekļuve šim īpašumam.

Prasītāja ieskatā atbildētājai ir pienākums veikt samaksu ½ apmērā no aprēķinātās maksas par apsaimniekošanu un apkuri, jo šie izdevumi ir nesaraujami saistīti ar nekustamo īpašumu un ir uzskatāmi par nekustamā īpašuma uzturēšanai nepieciešamajiem izdevumiem. Šāds viedoklis ir nostiprināts arī judikatūrā, piemēram, Zemgales apgabaltiesas 28.11.2016. spriedums civillietā Nr. C37059514.

Pamatojoties uz augstāk minēto un vadoties pēc likuma "Par dzīvokļa īpašumu" (zaudējis spēku 01.01.2011.) 8.panta pirmo daļu, 12.panta ceturto un piekto daļu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto un astoto daļu un 51.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta b) apakšpunktu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu, Civillikuma 1., 3., 1071., 863., 1036., 1030., 1402., 1828.pantu, lūgts piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam parādu par apkuri un apsaimniekošanu EUR 907,61, tiesas izdevumus, kā arī atzīt prasītāja tiesības saņemt likumiskos procentus par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei 6% gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas.

Naudas samaksa ir veicama uz prasītāja bankas kontu SWEDBANK AS, konta Nr.LV05HABA0551030219792.

2018.gada 19.oktobrī tiesā saņemts atbildētājas paskaidrojums, kurā viņa prasību neatzīst. Paskaidrots, ka savā īpašumā dzīvokli /adrese A/ ieguvusi mantošanas ceļā no sava miruša tēva. Šajā dzīvoklī nekad nav dzīvojusi un pat nav pieņēmusi savā valdījumā. Uz tēva nāves brīdi dzīvoklī dzīvojusi viņa sieva /pers. D/. Tā kā nekad nav dzīvojusi šajā dzīvoklī un nav saņēmusi tajā komunālos pakalpojumus, nav pamata no viņas prasīt samaksu par šādu pakalpojumu saņemšanu. Šādi prasījumi ceļami pret /pers. D/, kura saņēma pakalpojumus to pilnā apmērā. Prasītājs nav norādījis nevienu normatīvo aktu, kas noteiktu kārtību sadalīt apkures maksu starp dzīvokļa kopīpašniekiem, nevis to pieprasīt no tiešā pakalpojuma saņēmēja. Atbildētāja norādījusi, ka nekad nav slēgusi ar prasītāju līgumu par siltumenerģijas piegādi. Pieļauj, ka tādu līgumu slēdzis viņas tēvs vai /pers. D/, kuri šo dzīvokli kopīgi lietoja. Prasītājs neizvirza prasījumu par apkures maksas piedziņu par laika posmu līdz mantojuma atstāšanai, jo par to faktiskā lietotāja ir veikusi samaksu. Par būtisku uzskata norādīt, ka starp atbildētāju un otru kopīpašnieku /pers. D/ pēc mantojuma iegūšanas pastāvēja strīds par mantojuma – dzīvokļa īpašuma faktisko sadali. Tādēļ viņa bija spiesta celt tiesā prasību, kura noslēdzās ar izlīgumu, jo /pers. D/ piekrita kopīgi pārdot dzīvokli. Visu laiku līdz mantojuma atklāšanās brīdim, pēc mantojuma atklāšanās un dzīvokļa pārdošanai to lietoja tikai /pers. D/. Prasījumi pret atbildētāju izvirzīti vēlākais par 2013.gadu, kad arī izrakstīts pēdējais rēķins. Visu laiku līdz 2018.gadam prasītāja nav izteikusi pretenzijas, līdz ar ko atzīstams, ka tās prasījumiem ir iestājies noilgums. Iebildumi pamatoti ar Enerģētikas likuma 46.1 panta pirmo daļu, Komerclikuma 406.pantu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.panta ceturto daļu.

Ar tiesneses 2018.gada 19.oktobra lēmumu nolemts lietu izskatīt vispārējās prasības tiesvedības kārtībā.

Prasītājas pārstāve pilnvarotā pārstāve /pers. E/ tiesas sēdē prasību uzturēja pilnā apmērā, pamatojoties uz prasības pieteikumā izklāstītajiem analogiem apsvērumiem.

Atbildētāja /Pers.B/uz tiesas sēdi neieradās. Par lietas izskatīšanas laiku un vietu atbildētāja informēta atbilstoši Civilprocesa likuma 56.panta noteikumiem, nosūtot tiesas pavēsti uz minētās personas daklarēto dzīves vietu. Persona, kas stādījusies priekšā kā /Pers.B/, telefoniski informējusi tiesu, ka uz tiesas sēdi nevarēs ierasties darba apstākļu dēļ un lūgusi lietu izskatīt bez viņas piedalīšanās tiesas sēdē. Pie šādiem apstākļiem tiesa nolēma skatīt lietu bez atbildētājas piedalīšanās.

Uzklausot prasītājas pārstāves sniegtos paskaidrojumus un iepazīstoties ar un lietas materiāliem, tiesa atzīst prasību par pamatotu un apmierināmu.

Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta pirmajai daļai (spēkā līdz 01.01.2011.) dzīvokļa īpašnieks ir persona, kas ieguvusi dzīvokļa īpašumu un īpašuma tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā. Šī paša likuma 10.pantā noteikts, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana). Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmajai daļai dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

No zemesgrāmtas informācijas par īpašnieku redzams, ka /Pers.B/, pamatojoties uz 2009.gada 15.aprīļa apliecību par tiesībām uz mantojumu līdz 2013.gada 12.martam ir bijusi ½ domājamās daļas īpašniece dzīvoklim /adrese/, Lielvārdes novadā (12.-14.l.l.). Līdz ar to viņai bija pienākums izpildīt tos dzīvokļa īpašnieka pienākumus, kādi noteikti iepriekš minētajās Dzīvokļu īpašuma likuma normās. Tikai tas apstāklis, ka ar atbildētāju nebija nolēgts līgums par siltumenerģijas piegādi un citu komunālo pakalpojumu saņemšanu, neatbrīvo /Pers.B/no iepriekš minēto maksājumu izdarīšanas. Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas liecinātu par kādas citas personas juridiski pamatojamu pienākumu prasībā minētajā laika posmā izdarīt šos maksājumus dzīvokļa īpašnieces vietā par atbildētājai piederošās ½ domājamās daļas pārvaldīšanu un norēķināšanos par iepriekš minētajās Dzīvokļu īpašuma likuma normās paredzētajiem izdevumiem.

Atbildētājai ir bijis zināms par nepieciešamību veikt maksājumus. To apliecina /pers. B/ 2013. gada 21.marta iesniegums (18.l.l.) un SIA "Lielvārdes Remte" atbilde uz to (19.l.l.). Saskaņā ar 2011.gada 13.decembrī noslēgo līgumu (20.-23.l.l.) SIA "Lielvārdes Remte" nodevusi SIA "Konsultatīvā sabiedrība "Conventus" tiesības veikt visas nepieciešamās darbības, lai veiktu parāda piedziņu no SIA "Lielvārdes Remte" parādniekiem. Šī uzdevuma ietvaros SIA "Konsultatīvā sabiedrība "Conventus" 2016.gada 17.martā, 2017.gada 16.martā un 2017.gada 10.jūlijā nosūtījusi /Pers.B/paziņojumus (27.-29.l.l.) par parāda esamību. Tādējādi nav atzīstams, ka lietā būtu iestājies noilgums atbilstoši Komerclikuma 406.panta nosacījumiem, jo kopš brīža, kad /Pers.B/tika paziņots par parāda apmēru 2013.gada 12.aprīlī (19.l.l.) līdz atgādinājuma nosūtīšanas brīdim – 2016.gada 17.martam, noteiktais trīs gadu noilguma termiņš vēl nebija notecējis un atgādinājuma nosūtīšana parādniecei to pārtrauca (Civillikuma 1905.pants).

Līdz ar prasījums ir uzskatāms par pierādītu un pamatotu un /Pers.B/ir pienākums prasībā norādīto parādu nomaksāt.

Atbilstoši Civillikuma 1759.panta nosacījumiem procenti jāmaksā uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi ir bezprocentīgs. Likumiskie procenti ir seši no simta gadā (Civillikuma 1765.pants). Ar šīm tiesību normām ir pamatojamas prasītāja tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā par laiku no šī sprieduma spēkā stāšanās brīža līdz tā pilnīgai izpildei.

Nav šaubu, ka atbildētājai ir pienākums maksāt prasītājas nomaksātos tiesas izdevumus atbilstoši apmierinātā prasījuma apmēram. Tas ir paredzēts Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā. Valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu apmērs ir pierādīts ar lietas materiālos esošajiem maksājuma uzdevumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 187.panta otro daļu, 190., 192., 193., 195., 199. un 204.[1] pantiem,

tiesa nosprieda:

apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību "LIELVĀRDES REMTE", reģistrācijas numurs 47403003224, prasību par parāda piedziņu no /pers. B/, personas kods /personas kods/.

Piedzīt no /pers. B/ par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "LIELVĀRDES REMTE" pamatsummas parādu EUR 907,61, valsts nodevu EUR 136,14 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 3,30, pavisam kopā EUR 1047,05 (viens tūkstotis četrdesmit septiņi *euro* un pieci centi).

Naudas samaksa ir veicama uz prasītāja bankas kontu SWEDBANK AS, konta Nr.LV05HABA0551030219792.

Atzīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību "LIELVĀRDES REMTE" tiesības saņemt likumiskos procentus par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei 6% gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas (EUR 907,61).

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 0,66 (sešdesmit seši centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami - Saņēmējs: Tiesu administrācija, Reģistrācijas Nr.90001672316, Konta Nr.LV51TREL2190458019000, Saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, Iemaksas mērķis: 21499, kā arī norāda datus personas vai lietas identificēšanai (lietas numurs, fiziskai personai - vārds, uzvārds, personas kods; juridiskai personai - nosaukums un reģistrācijas numurs).

Noteikt termiņu labprātīgai sprieduma izpildei desmit dienas no tā stāšanās likumīgā spēkā. Noteiktajā termiņā tiesā iesniedzams par labu valstij piedzīto tiesas izdevumu nomaksu apliecinošs dokuments.

Par šo spriedumu divdesmit dienu laikā var iesniegt apelācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesai. Sūdzība iesniedzama Vidzemes rajona tiesā. Sūdzības iesniegšanas termiņu sāk skaitīt no sprieduma pieejamības dienas, tas ir – no 2019.gada 21.augusta.

Tiesnese (paraksts) G.Rezgoriņa